პროლეტარებო ყველა ქვეყნის, შეერთდით!

კომუნისტი

სსრკ. ც. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

№ 174 (5275) | ოთხშაბათი, 1 აგვისტო 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

საქართველოს სახელმწიფო ბიბლიოთეკა

პირველი აგვისტო — ომისა და ფაშიზმის საწინააღმდეგო საერთაშორისო დღეა

ფაშიზმი — ომია! სოციალიზმი — მშვიდობიანობა!

1914 წლის პირველი აგვისტო კაცობრიობის ისტორიაში დარჩება როგორც განსაკუთრებული თარიღი... ამ დღეს დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტური ომი, ანუ ადამიანთა ხოცვა-ჟლეტა, რომელმაც მილიონობით უდანაშაულო ადამიანთა სისხლით მოარწყო მთელი დედამიწა. ეს დანაშაულებრივი ომი, რომლის მსგავსი საშინელება არ ახსოვს კაცობრიობის ისტორიას, ძალით მოაბრძანეს თავს მშრომელ ხალხს ბურჟუა-კაპიტალისტებმა, რომლებსაც სურდათ მშრომელთა ძვლებისა და სისხლის ფასად თავიანთი ჯიბეები გაესქელებინათ.

არ მოიპოვება ქვეყნად არცერთი ხალხი, რომელსაც ომი სურდეს; პირიქით, ადამიანთა ფართო მასებს სძულთ ომი და სისხლის ღვრა. მაგრამ მიუხედავად ამისა, როგორც ამხანაგი სტალინი ამბობდა, ახლა „ისევე, როგორც 1914 წელს, პირველ პლანზე გამოდიან მებრძოლი იმპერიალიზმის პარტიები, ომისა და რევანშის პარტიები“ და საქმე აშკარად ახალი იმპერიალისტური ომისაკენ მიდის.

საერთაშორისო ვითარება, რომელშიც ამჟამად ჩვენ ვიმყოფებით ხასიათდება განსაკუთრებული დაძაბულობით, ფაშისტური აგრესიის უაღრესი გაძლიერებით, ახალი მსოფლიო ომის საშინელებათა მოახლოებით; შეიძლება ითქვას, რომ 1914 წლის შემდეგ ომის საფრთხე არასოდეს ისე ახლოს არ ყოფილა, როგორც ახლა.—მსოფლიო ომის დაწყების მე-24 წლის თავზე.

რა არის ყოველივე ამის მიზეზი?—თვით კაპიტალისტური წყობილება, რომელმაც მოსჭამა თავისი დრო და გადაიქცა საკაცობრიო კულტურისა და პროგრესის ბორკილად.

მაგრამ ისტორიის რკინის ლოგიკა შეუბრალებელია. მან უკვე გასწირა კაპიტალიზმი დასალუპავად: კაპიტალისტურმა მსოფლიომ ვერც კი მოასწრო წელში გასწორება ახლახან გავლილი მსოფლიო ეკონომიური კრიზისიდან, რომელმაც იგი ძირფესვიანად შეარყია, რომ მან უკვე ფეხი შესდგა ახალი კრიზისის ზღვრში, რომელიც, ეჭვს გარეშეა, კიდევ უფრო მძაფრი და გამანადგურებელი იქნება.

კაპიტალისტური სამყარო გრძნობს აღსასრულის მოახლოებას და ყოველნაირად ცდილობს გაახანგრძლივოს თავისი უბადრუკი არსებობა. ფაშიზმი, სისხლიანი ტერორი, ავანტურისტული ომები—აი რაში ეძებს გამოსავალს დრომოჭმული კაპიტალიზმი.

ფაშიზმი—ეს ფინანსიური კაპიტალის ყველაზე უფრო რეაქციული, ყველაზე უფრო შოვინისტური და ყველაზე უფრო იმპერიალისტური ელემენტების აშკარა ტერორისტული დიქტატურაა; ფაშიზმი დაპყრობითი ომია, იგი მსოფლიოს ხალხთა შორის შეგობრობისა და სოლიდარობის უბოროტესი მტერია.

საერთაშორისო ფაშიზმი ამჟამად აწარმოებს გააფთრებულ ომს დემოკრატიისა და მშვიდობიანობის წინააღმდეგ, ახალი ქვეყნების დასაპყრობად, გავლენის სფეროების გასაფართოებლად. ჰიტლერისა და მუსოლინის ფაშისტური ურდოები, რომლებიც გათამამებული არიან იმგლისელ კონსერვატორთა მხარდაჭერით და ეგრეთწოდებული დემოკრატიული ქვეყნების წყარუებით, თავს დაესხნენ ესპანეთის ხალხს და უკვე ორი წელია, რაც შეუბრალებლად ანადგურებენ ესპანეთის დაუცველ ქალაქებსა და სოფლებს, არ ინდობენ მშვიდობიან მოსახლეობას, ჰკლავენ ქალებსა და ძუძუმწოვარა ბავშვებს.

აღმოსავლეთით, დანაშაულებრივ ომს ჩინეთის დიდი ხალხის წინააღმდეგ, აწარმოებენ იაპონელი იმპერიალისტები. იაპონელი ფაშისტი მტაცებლები, რომლებიც სარგებლობენ თავიანთი სამხედრო ტექნიკის უპირატესობით, ერთი-მეორეზე ანგრევენ ჩინეთის მშვიდობიან ქალაქებსა და სოფლებს, დაუნდობლად ჟლეტენ და აწიოკებენ მოსახლეობას, უსირცხვილოდ სძარცვავენ ხალხს, ჩინეთის გმირ-დამცველთა სისხლით რწყავენ ველ-მინდვრებს.

ფაშისტი ომის გამჩაღებლები ანთებული ჩირაღდნებით დაძრწიან თოფის წვალის საწყობებში, ისინი კაცობრიობას ახალ ხოცვა-ჟლეტას უმზადებენ; ინგლისის აშკარა წაქეზებით, ფაშისტურმა გერმანიამ დაიპყრო ავსტრია, ხოლო ახლა ამზადებს ჩეხოსლოვაკიის დაპყრობას; ევროპის ცა დაფარულია ომის შავი ღრუბლებით, ჰაერში ომის სუნი ტრიალებს...

მაგრამ ფაშისტური აგრესიის თავგასულობას წინ ეღობება სულ უფრო და უფრო მზარდი დიდი სახალხო ფრონტი, მშვიდობიანობისა და დემოკრატიისთვის მებრძოლთა ანტიფაშისტური ფრონტი. ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხთა გმირულმა ბრძოლამ აგრესორების წინააღმდეგ, მთელ ქვეყანას დაანახვა რა ძალა აქვს თავისუფლებისათვის მებრძოლ ხალხს.

უკვე ორი წელი შესრულდა, რაც სახელოვანი ესპანელი ხალხი გმირულად იგერიებს გერმანია-იტალიის ფაშიზმის გააფთრებულ იერიშებს. ესპანეთის არმიის გმირი მებრძოლები, რომლებიც თავგანწირულად იბრძვიან მადრიდის კედლებთან, ლევანტის ფრონტზე და პირენეის მთებში, იცავენ არა მარტო საკუთარ ინტერესებს, არამედ—მთელი მსოფლიოს ხალხთა თავისუფლებას და დემოკრატიას.

ძლევამოსილად იბრძვის იაპონელ ყაჩაღთა წინააღმდეგ ჩინეთის დიდი ხალხი. რაც უფრო პიანურდება ომი ჩინეთში, მით უფრო აშკარა ხდება, რომ იაპონელი ავანტურისტები უძლური არიან გაუმკლავდნენ დიდი ჩინეთის მრისხანებას. ჩინეთის არმიის ცუდად შეიარაღებული ნაწილები, რომლებიც აღფრთოვანებული არიან თავისუფლების წყურვილით, ერთი მეორეზე ამარცხებენ სამურაების „უძლეველ“ დივიზიებს.

მთელი მსოფლიოს მშრომელთა სიმპატიები მიმართულია ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხისაკენ; ყველაზე საშიშ და გადამწყვეტ მომენტში მადრიდთან, ესპანელებთან ერთად, თავგანწირვით იბრძოდნენ ინტერნაციონალური ბრიგადის მეომრები, რომლებიც მსოფლიო პროლეტარიატის საუკეთესო შვილებია. ყველა ქვეყნის მშრომელთა შორის სულ უფროდაუფრო მწიფდება ძველი სამყაროს წინააღმდეგ უკანასკნელი და გადამწყვეტი იერიშის იდეა.

ამ უაღრესად დაძაბულ საერთაშორისო ვითარებაში, მთელი მსოფლიოს მშრომელთა გულისყური მიპყრობილია მათი ერთადერთი სამშობლოსაკენ—სსრ კავშირისაკენ, რომელიც წარმოადგენს მშვიდობიანობისა და დემოკრატიის მძლავრ დასაყრდენს.

სოციალიზმის ქვეყნის დიდი გამარჯვებებით ცოფმორეული ფაშისტი ავანტურისტები ლმუიან და ბოღმით შესცქერიან საბჭოთა ქვეყნის წითელ საზღვრებს. ისინი მიმართავენ შანტაჟს, პროვოკაციებსა და დივერსიებს, ათასობით გვიგზავნიან ჯაშუშებსა და დივერსანტებს, რათა შეარყიონ ჩვენი ქვეყნის ძლიერება. მაგრამ ამაოა მათი უბადრუკი ლმუილი! საბჭოთა ქვეყნის საზღვრები შემოსილია ფოლადის ჯავშნით, რომელზედაც თავჩარს დაიმტვრევენ ფაშისტი არამზადები.

დიდი და ძლიერია სოციალიზმის ქვეყანა, იგი მიუვალია როგორც გარეშე, ისე შინაური მტრებისათვის. მაგრამ მიუხედავად ამისა, საბჭოთა ხალხი სრულიადაც არ ეძლევა თვითდამშვიდებას; მან იცის, რომ ვიდრე ჩვენი ქვეყანა კაპიტალისტურ გარემოცვაში იმყოფება, მუდამ იარსებებს ინტერვენციისა და კაპიტალიზმის რესტავრაციის საფრთხე. აი ამიტომ, სსრ კავშირის მშრომელნი ერთი წუთითაც არ ივიწყებენ დიდი სტალინის სიტყვებს:

„საჭიროა ყოველნაირად გავაძლიეროთ და გავამტკიცოთ ჩვენი წითელი არმია, წითელი ფლოტი, წითელი ავიაცია, თავდაცვა-ავიაქიმი. საჭიროა მთელი ჩვენი ხალხი ვიყოლიოთ მობილიზაციური მზადყოფნის მდგომარეობაში სამშვიდობო თავდასხმის საფრთხის წინაშე, რათა არავითარ „შემთხვევითობას“ და ჩვენი გარეშე მტრების არავითარ ოინებს არ შევხვდეთ მოუმზადებელნი“...

დღევანდელ დღეს, ომის საწინააღმდეგო საერთაშორისო დღეს, ყველა ქვეყნის მშრომელები კიდევ უფრო შეამჭიდროვებენ თავიანთ რიგებს უძლეველ სახალხო ფრონტში ომისა და ფაშიზმის წინააღმდეგ, ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხის დასაცავად, საყოველთაო მშვიდობიანობისა და თავისუფლების დასაცავად.

საყოველთაო სამხედრო ვალდებულება ჭარმოადგენს პანონს.

„სოიუზფოტოს“ რეპროდუქცია

რკინიგზელთა საზეიმო სხდომაზე

ამხ. ლ. მ. კაგანოვიჩის გამოსვლა

მოსკოვის კვანძის 15.000 რკინიგზელი ოჯახის წევრებითურთ, დედაქალაქის საწარმოთა მუშები და მოსამსახურენი გუშინ, საღამოს 6 საათისათვის შეიკრიბნენ გორკის სახელობის კულტურისა და დასვენების პარკი სადღესასწაულოდ იყო მორთული.

ზეიმი პირველად ბავშვებმა დაიწყეს. თვალწარმტაცი ხეივნები აივსო სიხარულითა და ბედნიერებით აღსავსე პიონერებით, რომელნიც გრძნობდნენ საზეიმო დღის მნიშვნელობას.

დიდხანს ისმოდა ნორჩი თაობის ლაღი კისკისი მტკვრის მარჯვენა ნაპირას. წითელყელსახვევ აკრული გოგო-ბიჭები ატრაქციონებით ერთობოდნენ, მღეროდნენ გმირულ სიმღერებს, ცეკვავდნენ თავდავიწყებით, გატაცებით ამბობდნენ ლექსებს, მოფიქრებით და დინჯად აკეთებდნენ ჰალტაკის მორიგ სვლებს.

ბაღის ერთ კუთხეში საბავშვო მატარებლები გაცხოველებით მუშაობდნენ.

რადიოსტუდიის საბავშვო გადაცემის რედაქციამ მშვენიერი პროგრამა უძღვნა პარკის პიონერებს: მოხდენილად გაკეთებული ნარკვევები ბავშვთა რკინიგზაზე და მის საუკეთესო ადამიანებზე.

○

გაიხსენებთ მოსკოვს და თვალწინ წარმოგიდგებათ კრემლის წითელი კედლები, სიმბოლო დედაქალაქისა.

წარმოიდგინეთ თბილისს და თვალწინ აღგემართებათ დავითის მთაზე შემდგარი ფუნიკულორი. თბილისის სიამყყე.

ამ დღეს თბილისის რკინიგზელები დავითის მთასაც ესტუმრნენ. იქიდან ვოროშილოვი, კალინინი, ანდრეევი, მიქოიანი, ჟდანოვი, ეუოვი, ხრუშჩოვი, დიმიტროვი, ტელმანი, ხოზე დიასი.

კრებაზე ვრცელი სიტყვით გამოვიდა ამხ. **ლ. მ. კაგანოვიჩი.** ბრწყინვალე ფაქტებითა და შედარებებით სავსე სიტყვა სტალინურს სახალხო კომისარს დამსწრეებმა არაერთხელ შეაწყვეტინეს მქუხარე ტაშით. ოვაციები ახალი ძალით ჰქუხს, როცა ამხ. კაგანოვიჩი ახსენებს ტრანსპორტელების გამარჯვებათა სულისჩამდგმელის — დიდი სტალინის სახელს.

სცენაზე გამოდის მოსკოვის რკინიგზელთა დელეგაცია. ოქტომბრის რკინიგზის სტალინური სახელოსნოების უფროსის მოადგილე ამხ. ვინოგრადოვი, გამოდის რა დელეგაციის სახელით ამბობს:

— ყველა გამარჯვებას ჩვენ სავსებით უნდა ვუმადლოდეთ ჩვენს მასწავლებელსა და მეგობარს ამხანაგ სტალინს. ჩვენ პირობას ვაძლევთ რევოლუციის ლოკომოტივის დიდ მემანქანეს, რომ ჩვენ მიერ მიღწეული წარმატებები დღითიდღე გაიზრდება, გამრავლდება.

რკინიგზელებს მიესალმნენ ავრეთვე მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და ლენინის მცირე გზის ნორჩ რკინიგზელთა დელეგაციები.

სიტყვა წარმოსთქვა საბჭოთა კავშირის გმირმა ბრიგადის მეთაურმა **ვ. პ. ჩკალოვმა,** რომელსაც დამსწრენი გულთბილად შეხვდნენ. მან სტალინური ავიაციის ფრონტისათა სახელით მიულოცა და სალამი გადასცა რკინიგზელებს.

უდიდესი აღფრთოვანებით ღებულობენ შეკრებილნი მისალმებას ამხანაგ სტალინისადმი.

15 ათასი ადამიანი, როგორც ერთი კაცი, ფეხზე დგება და აღფრთოვანებულ ოვაციას მართავს ამხანაგი სტალინის პატივსაცემად.

მოსკოვის რკინიგზელთა საზეიმო კრება ტრანსლირებულ იქნა მთელს საბჭოთა კავშირში. ამხ. ლ. მ. კაგანოვიჩის გამოსვლას უსმენდნენ საბჭოთა კავშირის მილიონობით მშრომელნი. (საკდესი)

○ ○ ○

რკინიგზელთა ზეიმის დღე თბილისში

30 ივლისს რკინიგზელთა საკავშირო დღეს ს. ორჯონიკიძის სახელობის კულტურისა და დასვენების პარკი სადღესასწაულოდ იყო მორთული.

ზეიმი პირველად ბავშვებმა დაიწყეს. თვალწარმტაცი ხეივნები აივსო სიხარულითა და ბედნიერებით აღსავსე პიონერებით, რომელნიც გრძნობდნენ საზეიმო დღის მნიშვნელობას.

დიდხანს ისმოდა ნორჩი თაობის ლაღი კისკისი მტკვრის მარჯვენა ნაპირას. წითელყელსახვევ აკრული გოგო-ბიჭები ატრაქციონებით ერთობოდნენ, მღეროდნენ გმირულ სიმღერებს, ცეკვავდნენ თავდავიწყებით, გატაცებით ამბობდნენ ლექსებს, მოფიქრებით და დინჯად აკეთებდნენ ჰალტაკის მორიგ სვლებს.

ბაღის ერთ კუთხეში საბავშვო მატარებლები გაცხოველებით მუშაობდნენ.

რადიოსტუდიის საბავშვო გადაცემის რედაქციამ მშვენიერი პროგრამა უძღვნა პარკის პიონერებს: მოხდენილად გაკეთებული ნარკვევები ბავშვთა რკინიგზაზე და მის საუკეთესო ადამიანებზე.

○

გაიხსენებთ მოსკოვს და თვალწინ წარმოგიდგებათ კრემლის წითელი კედლები, სიმბოლო დედაქალაქისა.

წარმოიდგინეთ თბილისს და თვალწინ აღგემართებათ დავითის მთაზე შემდგარი ფუნიკულორი. თბილისის სიამყყე.

ამ დღეს თბილისის რკინიგზელები დავითის მთასაც ესტუმრნენ. იქიდან გადაყურებდნენ მზიან დედაქალაქს, სტკბებოდნენ მისი მომხიბვლელი ლანდშაფტით, ისვენებდნენ კულტურულად.

თბილისის, ამხანაგ სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხნის მუშების ერთი ჯგუფი ახლადაგებულ მედიდურ პავილიონის მოაჯირს გადაჰყურებოდა, სხვები კი დავითის მთაზე ახალ გაშენებულ პარკის ხეივნებში დასეირნობდნენ.

რკინიგზელებმა იციან მუშაობა, უყვართ დასვენებაც. სტალინის სახელობის პარკის ადმინისტრაციას გართობა-დასვენების კარგი პროგრამა შეემუშავებინა მათთვის.

○

საღამოს 6 საათზე თბილისის ს. ორჯონიკიძის სახელობის კულტურისა და დასვენების პარკში ხალხმა დენა იწყო, მოდიოდნენ რკინიგზელები და მათი ოჯახის წევრები.

სულ 7 საათზე რადიორეპროდუქტორებმა მოსკოვის რკინიგზელთა საზეიმო კრება გადმოსცეს. რკინიგზის ტრანსპორტის სახკომის ამხანაგ ლ. კაგანოვიჩის პირველ მგზნებარე სიტყვებს მქუხარე ტაში უძღვნეს მოსკოვის მშრომელებმა, მათ შანი მისცეს თბილისელმა რკინიგზელებმა.

9 საათზე გაიხსნა რკინიგზელთა საზეიმო საღამო. საღამოს ხსნის რკინიგზელთა პროფკავშირის ა.-კ. საგზაო კომიტეტის თავმჯდომარე ამხ. ან. ჯორბენაძე. მქუხარე ტაშით ირჩევენ საპატიო პრეზიდიუმს: ვოროშილოვის, კალინინის, ანდრეევის, მიქოიანის, ჟდანოვის, ეუოვის, ხრუშჩოვის, დიმიტროვის, ტელმანის, ხოზე-დიასის, იბარურის.

საქმიან პრეზიდიუმში არიან ამხანაგები: იშხანოვი, არუთინოვი, სვანაძე, ჯორბენაძე, კოჩლავაშვილი, ჩუბინიძე, დევსურაშვილი და სხვ.

სიტყვებით გამოვიდნენ ა.-კ. რკინიგზის უფროსი ამხანაგი ბ. არუთინოვი, ა.-კ. რკინიგზის პოლიტგანყოფილების უფროსი ამხ. ი. სვანაძე, საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ამხ. დევსურაშვილი, სადგურ ნავთლუღის მეისრე ამხ. თვალაძე, თბილისის დეპოს ზეინკალი ამხ. ბერიაშვილი და სხვ.

შემდეგ კი, კვლავ ფერიული კაონავალი, ზღაპრული სანახაობანი გაიმალა. საბჭინმრეწვის პროექტორები ცისარტყელას შვიდსავე ფერს აფრქვევდნენ. ესტრადაზე გამოდიან ცეკვისა და სიმღერის ანსამბლები, კინოში უჩვენებენ ფილმს „ლენინი ოქტომბერში“. პარკის ერთ კუთხეში ჭართული ჰიდაობაა გაჩაღებული. ცეკვის მოედანზე ქალაქთა რამდენიმე ასული წყვილი ცეკვავს.

ბედნიერი რკინიგზელები ისშვებდნენ ქართულ ხალხურ სიმღერებს და თვითონაც მღეროდნენ, უყურებდნენ და სტკბებოდნენ ცეცხლოვანი „მთიულურით“ და თითოხაც ცეკვავდნენ. ზეიმობდნენ იმიტომ, რომ ახალი გამარჯვებით შეხვდნენ საბჭოთა ქვეყნის დღესასწაულს, მათ ამ დღეს მიღწეულ წარმატებებს.

ფაშიზმი — ომია! სოციალიზმი — მშვიდობიანობა!

1914 წლის პირველი აგვისტო კაცობრიობის ისტორიაში დარჩება როგორც განსაკუთრებული თარიღი... ამ დღეს დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტური ომი, ანუ ადამიანთა ხოცვა-ჟლეტა, რომელმაც მილიონობით უდანაშაულო ადამიანთა სისხლით მოარწყო მთელი დედამიწა. ეს დანაშაულებრივი ომი, რომლის მსგავსი საშინელება არ ახსოვს კაცობრიობის ისტორიას, ძალით მოაბრძანეს თავს მშრომელ ხალხს ბურჟუა-კაპიტალისტებმა, რომლებსაც სურდათ მშრომელთა ძვლებისა და სისხლის ფასად თავიანთი ჯიბეები გაესქელებინათ.

არ მოიპოვება ქვეყნად არცერთი ხალხი, რომელსაც ომი სურდეს; პირიქით, ადამიანთა ფართო მასებს სძულთ ომი და სისხლის ღვრა. მაგრამ მიუხედავად ამისა, როგორც ამხანაგი სტალინი ამბობდა, ახლა „ისევე, როგორც 1914 წელს, პირველ პლანზე გამოდიან მებრძოლი იმპერიალიზმის პარტიები, ომისა და რევანშის პარტიები“ და საქმე აშკარად ახალი იმპერიალისტური ომისაკენ მიდის.

საერთაშორისო ვითარება, რომელშიც ამჟამად ჩვენ ვიმყოფებით ხასიათდება განსაკუთრებული დაძაბულობით, ფაშისტური აგრესიის უაღრესი გაძლიერებით, ახალი მსოფლიო ომის საშინელებათა მოახლოებით; შეიძლება ითქვას, რომ 1914 წლის შემდეგ ომის საფრთხე არასოდეს ისე ახლოს არ ყოფილა, როგორც ახლა.—მსოფლიო ომის დაწყების მე-24 წლის თავზე.

რა არის ყოველივე ამის მიზეზი?—თვით კაპიტალისტური წყობილება, რომელმაც მოსჭამა თავისი დრო და გადაიქცა საკაცობრიო კულტურისა და პროგრესის ბორკილად.

მაგრამ ისტორიის რკინის ლოგიკა შეუბრალებელია. მან უკვე გასწირა კაპიტალიზმი დასალუპავად: კაპიტალისტურმა მსოფლიომ ვერც კი მოასწრო წელში გასწორება ახლახან გავლილი მსოფლიო ეკონომიური კრიზისიდან, რომელმაც იგი ძირფესვიანად შეარყია, რომ მან უკვე ფეხი შესდგა ახალი კრიზისის ზღვრში, რომელიც, ეჭვს გარეშეა, კიდევ უფრო მძაფრი და გამანადგურებელი იქნება.

კაპიტალისტური სამყარო გრძნობს აღსასრულის მოახლოებას და ყოველნაირად ცდილობს გაახანგრძლივოს თავისი უბადრუკი არსებობა. ფაშიზმი, სისხლიანი ტერორი, ავანტურისტული ომები—აი რაში ეძებს გამოსავალს დრომოჭმული კაპიტალიზმი.

ფაშიზმი—ეს ფინანსიური კაპიტალის ყველაზე უფრო რეაქციული, ყველაზე უფრო შოვინისტური და ყველაზე უფრო იმპერიალისტური ელემენტების აშკარა ტერორისტული დიქტატურაა; ფაშიზმი დაპყრობითი ომია, იგი მსოფლიოს ხალხთა შორის შეგობრობისა და სოლიდარობის უბოროტესი მტერია.

საერთაშორისო ფაშიზმი ამჟამად აწარმოებს გააფთრებულ ომს დემოკრატიისა და მშვიდობიანობის წინააღმდეგ, ახალი ქვეყნების დასაპყრობად, გავლენის სფეროების გასაფართოებლად. ჰიტლერისა და მუსოლინის ფაშისტური ურდოები, რომლებიც გათამამებული არიან იმგლისელ კონსერვატორთა მხარდაჭერით და ეგრეთწოდებული დემოკრატიული ქვეყნების წყარუებით, თავს დაესხნენ ესპანეთის ხალხს და უკვე ორი წელია, რაც შეუბრალებლად ანადგურებენ ესპანეთის დაუცველ ქალაქებსა და სოფლებს, არ ინდობენ მშვიდობიან მოსახლეობას, ჰკლავენ ქალებსა და ძუძუმწოვარა ბავშვებს.

აღმოსავლეთით, დანაშაულებრივ ომს ჩინეთის დიდი ხალხის წინააღმდეგ, აწარმოებენ იაპონელი იმპერიალისტები. იაპონელი ფაშისტი მტაცებლები, რომლებიც სარგებლობენ თავიანთი სამხედრო ტექნიკის უპირატესობით, ერთი-მეორეზე ანგრევენ ჩინეთის მშვიდობიან ქალაქებსა და სოფლებს, დაუნდობლად ჟლეტენ და აწიოკებენ მოსახლეობას, უსირცხვილოდ სძარცვავენ ხალხს, ჩინეთის გმირ-დამცველთა სისხლით რწყავენ ველ-მინდვრებს.

ფაშისტი ომის გამჩაღებლები ანთებული ჩირაღდნებით დაძრწიან თოფის წვალის საწყობებში, ისინი კაცობრიობას ახალ ხოცვა-ჟლეტას უმზადებენ; ინგლისის აშკარა წაქეზებით, ფაშისტურმა გერმანიამ დაიპყრო ავსტრია, ხოლო ახლა ამზადებს ჩეხოსლოვაკიის დაპყრობას; ევროპის ცა დაფარულია ომის შავი ღრუბლებით, ჰაერში ომის სუნი ტრიალებს...

მაგრამ ფაშისტური აგრესიის თავგასულობას წინ ეღობება სულ უფრო და უფრო მზარდი დიდი სახალხო ფრონტი, მშვიდობიანობისა და დემოკრატიისთვის მებრძოლთა ანტიფაშისტური ფრონტი. ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხთა გმირულმა ბრძოლამ აგრესორების წინააღმდეგ, მთელ ქვეყანას დაანახვა რა ძალა აქვს თავისუფლებისათვის მებრძოლ ხალხს.

უკვე ორი წელი შესრულდა, რაც სახელოვანი ესპანელი ხალხი გმირულად იგერიებს გერმანია-იტალიის ფაშიზმის გააფთრებულ იერიშებს. ესპანეთის არმიის გმირი მებრძოლები, რომლებიც თავგანწირულად იბრძვიან მადრიდის კედლებთან, ლევანტის ფრონტზე და პირენეის მთებში, იცავენ არა მარტო საკუთარ ინტერესებს, არამედ—მთელი მსოფლიოს ხალხთა თავისუფლებას და დემოკრატიას.

ძლევამოსილად იბრძვის იაპონელ ყაჩაღთა წინააღმდეგ ჩინეთის დიდი ხალხი. რაც უფრო პიანურდება ომი ჩინეთში, მით უფრო აშკარა ხდება, რომ იაპონელი ავანტურისტები უძლური არიან გაუმკლავდნენ დიდი ჩინეთის მრისხანებას. ჩინეთის არმიის ცუდად შეიარაღებული ნაწილები, რომლებიც აღფრთოვანებული არიან თავისუფლების წყურვილით, ერთი მეორეზე ამარცხებენ სამურაების „უძლეველ“ დივიზიებს.

მთელი მსოფლიოს მშრომელთა სიმპატიები მიმართულია ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხისაკენ; ყველაზე საშიშ და გადამწყვეტ მომენტში მადრიდთან, ესპანელებთან ერთად, თავგანწირვით იბრძოდნენ ინტერნაციონალური ბრიგადის მეომრები, რომლებიც მსოფლიო პროლეტარიატის საუკეთესო შვილებია. ყველა ქვეყნის მშრომელთა შორის სულ უფროდაუფრო მწიფდება ძველი სამყაროს წინააღმდეგ უკანასკნელი და გადამწყვეტი იერიშის იდეა.

ამ უაღრესად დაძაბულ საერთაშორისო ვითარებაში, მთელი მსოფლიოს მშრომელთა გულისყური მიპყრობილია მათი ერთადერთი სამშობლოსაკენ—სსრ კავშირისაკენ, რომელიც წარმოადგენს მშვიდობიანობისა და დემოკრატიის მძლავრ დასაყრდენს.

სოციალიზმის ქვეყნის დიდი გამარჯვებებით ცოფმორეული ფაშისტი ავანტურისტები ლმუიან და ბოღმით შესცქერიან საბჭოთა ქვეყნის წითელ საზღვრებს. ისინი მიმართავენ შანტაჟს, პროვოკაციებსა და დივერსიებს, ათასობით გვიგზავნიან ჯაშუშებსა და დივერსანტებს, რათა შეარყიონ ჩვენი ქვეყნის ძლიერება. მაგრამ ამაოა მათი უბადრუკი ლმუილი! საბჭოთა ქვეყნის საზღვრები შემოსილია ფოლადის ჯავშნით, რომელზედაც თავჩარს დაიმტვრევენ ფაშისტი არამზადები.

დიდი და ძლიერია სოციალიზმის ქვეყანა, იგი მიუვალია როგორც გარეშე, ისე შინაური მტრებისათვის. მაგრამ მიუხედავად ამისა, საბჭოთა ხალხი სრულიადაც არ ეძლევა თვითდამშვიდებას; მან იცის, რომ ვიდრე ჩვენი ქვეყანა კაპიტალისტურ გარემოცვაში იმყოფება, მუდამ იარსებებს ინტერვენციისა და კაპიტალიზმის რესტავრაციის საფრთხე. აი ამიტომ, სსრ კავშირის მშრომელნი ერთი წუთითაც არ ივიწყებენ დიდი სტალინის სიტყვებს:

„საჭიროა ყოველნაირად გავაძლიეროთ და გავამტკიცოთ ჩვენი წითელი არმია, წითელი ფლოტი, წითელი ავიაცია, თავდაცვა-ავიაქიმი. საჭიროა მთელი ჩვენი ხალხი ვიყოლიოთ მობილიზაციური მზადყოფნის მდგომარეობაში სამშვიდობო თავდასხმის საფრთხის წინაშე, რათა არავითარ „შემთხვევითობას“ და ჩვენი გარეშე მტრების არავითარ ოინებს არ შევხვდეთ მოუმზადებელნი“...

დღევანდელ დღეს, ომის საწინააღმდეგო საერთაშორისო დღეს, ყველა ქვეყნის მშრომელები კიდევ უფრო შეამჭიდროვებენ თავიანთ რიგებს უძლეველ სახალხო ფრონტში ომისა და ფაშიზმის წინააღმდეგ, ესპანეთისა და ჩინეთის ხალხის დასაცავად, საყოველთაო მშვიდობიანობისა და თავისუფლების დასაცავად.

ფაშიზმი — ომია! სოციალიზმი — მშვიდობიანობა!

1914 წლის პირველი აგვისტო კაცობრიობის ისტორიაში დარჩება როგორც განსაკუთრებული თარიღი... ამ დღეს დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტური ომი, ანუ ადამიანთა ხოცვა-ჟლეტა, რომელმაც მილიონობით უდანაშაულო ადამიანთა სისხლით მოარწყო მთელი დედამიწა. ეს დანაშაულებრივი ომი, რომლის მსგავსი საშინელება არ ახსოვს კაცობრიობის ისტორიას, ძალით მოაბრძანეს თავს მშრომელ ხალხს ბურჟუა-კაპიტალისტებმა, რომლებსაც სურდათ მშრომელთა ძვლებისა და სისხლის ფასად თავიანთი ჯიბეები გაესქელებინათ.

არ მოიპოვება ქვეყნად არცერთი ხალხი, რომელსაც ომი სურდეს; პირიქით, ადამიანთა ფართო მასებს სძულთ ომი და სისხლის ღვრა. მაგრამ მიუხედავად ამისა, როგორც ამხანაგი სტალინი ამბობდა, ახლა „ისევე, როგორც 1914 წელს, პირველ პლანზე გამოდიან მებრძოლი იმპერიალიზმის პარტიები, ომისა და რევანშის პარტიები“ და საქმე აშკარად ახალი იმპერიალისტური ომისაკენ მიდის.

საერთაშორისო ვითარება, რომელშიც ამჟამად ჩვენ ვიმყოფებით ხასიათდება განსაკუთრებული დაძაბულობით, ფაშისტური აგრესიის უაღრესი გაძლიერებით, ახალი მსოფლიო ომის საშინელებათა მოახლოებით; შეიძლება ითქვას, რომ 1914 წლის შემდეგ ომის საფრთხე არასოდეს ისე ახლოს არ ყოფილა, როგორც ახლა.—მსოფლიო ომის დაწყების მე-24 წლის თავზე.

რა არის ყოველივე ამის მიზეზი?—თვით კაპიტალისტური წყობილება, რომელმაც მოსჭამა თავისი დრო და გადაიქცა საკაცობრიო კულტურისა და პროგრესის ბორკილად.

მაგრამ ისტორიის რკინის ლოგიკა შეუბრალებელია. მან უკვე გასწირა კაპიტალიზმი დასალუპავად: კაპიტალისტურმა მსოფლიომ ვერც კი მოასწრო წელში გასწორება ახლახან გავლილი მსოფლიო ეკონომიური კრიზისიდან, რომელმაც იგი ძირფესვიანად შეარყია, რომ მან უკვე ფეხი შესდგა ახალი კრიზისის ზღვრში, რომელიც, ეჭვს გარეშეა, კიდევ უფრო მძაფრი და გამანადგურებელი იქნება.

კაპიტალისტური სამყარო გრძნობს აღსასრულის მოახლოებას და ყოველნაირად ცდილობს გაახანგრძლივოს თავისი უბადრუკი არსებობა. ფაშიზმი, სისხლიანი ტერორი, ავანტურისტული ომები—აი რაში ეძებს გამოსავალს დრომოჭმული კაპიტალიზმი.

ფაშიზმი—ეს ფინანსიური კაპიტალის ყველაზე უფრო რეაქციული, ყველაზე უფრო შოვინისტური და ყველაზე უფრო იმპერიალისტური ელემენტების აშკარა ტერორისტული დიქტატურაა; ფაშიზმი დაპყრობითი ომია, იგი მსოფლიოს ხალხთა შორის შეგობრობისა და სოლიდარობის უბოროტესი მტერია.

საერთაშორისო ფაშიზმი ამჟამად აწარმოებს გააფთრებულ ომს დემოკრატიისა და მშვიდობიანობის წინააღმდეგ, ახალი ქვეყნების დასაპყრობად, გავლენის სფეროების გასაფართოებლად. ჰიტლერისა და მუსოლინის ფაშისტური ურდოები, რომლებიც გათამამებული არიან იმგლისელ კონსერვატორთა მხარდაჭერით და ეგრეთწოდებული დემოკრატიული ქვეყნების წყარუებით, თავს დაესხნენ ესპანეთის ხალხს და უკვე ორი წელია, რაც შეუბრალებლად ანადგურებენ ესპანეთის დაუცველ ქალაქებსა და სოფლებს, არ ინდობენ მშვიდობიან მოსახლეობას, ჰკლავენ ქალებსა და ძუძუმწოვარა ბავშვებს.

აღმოსავლეთით, დანაშაულებრივ ომს ჩინეთის დიდი ხალხის წინააღმდეგ, აწარმოებენ იაპონელი იმპერიალისტები. იაპონელი ფაშისტი მტაცებლები, რომლებიც სარგებლობენ თავიანთი სამხედრო ტექნიკის უპირატესობით, ერთი-მეორეზე ანგრევენ ჩინეთის მშვიდობიან ქალაქებსა და სოფლებს, დაუნდობლად ჟლეტენ და აწიოკებენ მოსახლეობას, უსირცხვილოდ სძარცვავენ ხალხს, ჩინეთის გმირ-დამცველთა სისხლით რწყავენ ველ-მინდვრებს.

ფაშისტი ომის გამჩაღებლები ანთებული ჩირაღდნებით დაძრწიან თოფის წვალის საწყობებში, ისინი კაცობრიობას ახალ ხოცვა-ჟლეტას უმზადებენ; ინგლისის აშკარა წაქეზებით, ფაშისტურმა გერმანიამ დაიპყრო ავსტრია, ხოლო ახლა ამზადებს ჩეხოსლოვაკიის დაპყრობას; ევროპის ცა დაფარულია

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვიბრძოლოთ მშვიდობიანობისათვის—ომის წინააღმდეგ

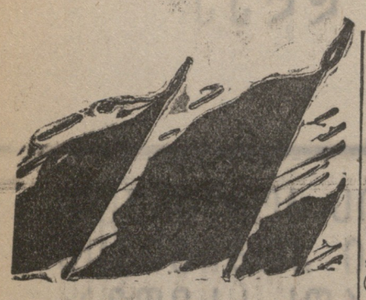

დოლორეს იბარური
★

ესპანეთის კომუნისტური პარტიის გენერალური მდივანი — ხოზე დიასი მადრიდის მახლობლად სანგრების ახრის დროს. „სოციუზფოტო“.

მსოფლიო იმპერიალისტური ომის შედეგები *

46 მილიონი მსხვერპლი

მოკლულნი (აღრიცხულნი)	9.998.771	კაცი
მძიმედ დაჭრილნი	6.295.512	„
მსუბუქად დაჭრილნი	14.002.039	„
უკვალოდ დაკარგულნი (მათ შორის ყუმბარებით დაფლეთილნი) და ტყვედ წაყვანილნი	5.983.600	„
ომის შედეგად გაჩენილმა ინფლუენციის ეპიდემიამ 1918 წ. იმსხვერპლა	10.000.000	„

ყველაზე მეტი დანაკლისი მოკლულების მხრივ განიცადეს რუსეთმა, გერმანიამ, ავსტრია-უნგრეთმა და საფრანგეთმა.

*) ამერიკელი სტატისტიკოსისა და ეკონომისტის სტიურატ ჩეიზის გამოანგარიშებით.

ომის ფრონტი და მშვიდობიანობის ფრონტი

◇ ◇

ი. ვიქტოროვი

◇ ◇

24 წელიწადი გავიდა მას შემდეგ, რაც დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტური ომი, რომელმაც 4 წელიწადს გასტანა — 1914-დან 1918-მდე. ეს ომი ბურჟუაზიამ და მისმა სოციალ-დემოკრატმა დამქაშებმა „უკანასკნელ ომად“ გამოაცხადეს. ცხოვრებამ გამოააშკარავა ეს საზიზღარი სიცრუე. მთელ ომის შემდგომ წლებში არ შეწყვეტილა ომები, არ შეწყვეტილა მზადება სულ ახალი და ახალი სამხედრო იმპერიალისტური ავანტიურებისათვის.

იმპერიალისტური ომის 24 წლისთავს მსოფლიო ხვდება უკიდურესი დაძაბულობის ვითარებაში. როდესაც ფაშისტი აგრესორები და მათი ხელშემწყობნი გამალებით ამზადებენ ახალ მსოფლიო ხოცვა-ჟლეტას. ომის ხანძარი გიზგიზებს ევროპის დასავლეთ განაპირა მხარეში — ესპანეთში, და აზიაში — ჩინეთის მიწა-წყლის ფართო სივრცეებზე.

მსოფლიო ომის შემდეგ დამყარებული დროებითი „წესრიგი“ ძირფესვიანად შერყეული და დარღვეულია. „სამშვიდობო“ ხელშეკრულებებისაგან ნაფლეთები-ღა დარჩა. ერთა ლიგას — ომის დროს დაღვრილი სისხლის სამაგიეროდ ხალხებისათვის მიგდებულ ამ ნასუფრალს — ერთსულოვნად უთხრიან ძირს აგრესორები, მათი დამქაშები და მფარველები. ყველაფერი შერყეულია. გაჩაღებულია მძაფრი, კატასტროფების ისტორიაში უმაგალითო შეჯიბრება შეიარაღებაში. ყალიბდება აგრესიული ბლოკები, იდება სამხედრო კავშირები. უაღრესად განვითარდა შპიონაჟი, დივერსია — მომავალი საომარი კონფლიქტების მაუწყებელი.

აგრესიის ტალღა სულ უფრო და უფრო მაღლა იწევს. ეგრეთწოდებული „მშვიდობიანი“, „დიდი“ ბურჟუაზიულ - დემოკრატიული სახელმწიფოები კი გულმოდგინედ ევაჭრებიან აგრესორებს იმ ამაო იმედით, რომ მოაშორონ თავის ნაპირებს აგრესიის მღვრიე ტალღები. ისინი მზად არიან ომის გაუმძღარ გამღვივებლებს ჩაანთქმევინონ მცირე და სუსტი სახელმწიფოები, მოუსინონ აგრესორი საბჭოთა კავშირს. ბევრი მცირე სახელმწიფო, საშინლად დამფრთხალი, დაეძებს გამოსავალს: ისინი ან აგრესორს უდგებიან სამსახურში, ან საჩქაროდ აჭედენ თავიანთ ჯიშკარს დაფებს წარწერით: „ნეიტრალიტეტი“, რითაც ემსგავსებიან სირაქლემას, რომელიც საფრთხის მოახლოვებისას თავს ქვიშაში მალავს.

ამ პანიკას სთესენ აგრესორები, შინაგანად სუსტნი, ხოლო ძლიერნი იმ დაუსჯელობით, რომელიც შეჰქმნა ბურჟუაზიულ - დემოკრატიულ სახელმწიფოთა წაყრუებამ. ამ პანიკას სთესენ აგრესორთა აშკარა და ფარული ხელშემწყობნი იმისათვის, რომ გაამართლონ თავისი ლაჩრული და გამცემლური პოლიტიკა ფაშისტ ავაზაკების წინაშე კაპიტულაციისა. მაგრამ პანიკის ტალღა იმსხვრევა და იფანტება საბჭოთა კავშირის შეურყეველ საზღვრებთან. ამ პანიკისათვის შეუვალი არიან ჩინეთისა და ესპანეთის გმირული არმიები, რომლებიც ებრძვიან აგრესორებს თავისი თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის.

აგრესორი საშიში არ არის მშვიდობიანობის ნამდვილი დამცველებისათვის, იგი საშიშია მხოლოდ მშვიდობიანობისათვის ბრძოლის გამცემლებისათვის.

◎

1 აგვისტო ომის საწინააღმდეგო დღეა. იმპერიალისტური ომის წინააღმდეგ ბრძოლა განუყოფელია ფაშიზმის წინააღმდეგ ბრძოლისაგან, ვინაიდან ფაშიზმი — ეს ომია. ამიტომ 1 აგვისტო — ეს არის ანტიფაშისტური ძალების დათვალიერების დღე, იმ ძალებისა, რომელთა წყარო დაუშრეტელია, ვინაიდან ეს წყარო მთელი მსოფლიოს ხალხებია.

უკანასკნელი წლები აღინიშნა აგრესიული ბლოკების გაძლიერებული ჩამოყალიბებით. „ღერძი რომი - ბერლინი“ ტოკიომდე გადაიჭიმა. რომ - ბერლინის ბლოკის „პირმშო“ გახდა ინტერვენცია ესპანეთში, სისხლისმღვრელი დანაშაულებრივი ომი ესპანელი ხალხის წინააღმდეგ. ბერლინ-რომ-ტოკიოს ყაჩაღური კონცერნის ტოკიოს ფილიალმა თავის მსხვერპლად აირჩია ჩინეთი, იტალიის ფაშიზმი ავაზაკურად თავს დაესხა აბისინიას, გერმანიის ფაშიზმმა ხელთ იგდო ავსტრია.

მაგრამ ეს მხოლოდ „ყვავილებია“. დაპყრობათა ის პროგრამა, რომელიც აგრესორებმა შეიმუშავეს, კიდევ ისეთ „ნაყოფს“ გვიჭადის, რომელიც ახლანდელ საომარ ავანტიურებს დაჩრდილავს.

სწორედ „დიდ დაპყრობათა“ პროგრამის განსახორციელებლად ერთიანდებიან ფაშისტები ბლოკებად და კავშირებად, იკრებენ მომხრეებსა და მოკავშირეებს მცირე სახელმწიფოებს შორის, რომელთაგან ფაშისტი მძარცველები მოითხოვენ ან პურისა და სტრატეგიული ნედლეულის მიწოდებას ან აგრესორებისათვის თავისი საზღვრების „კრედიტად“ მიცემას. ჰიტლერის რწმუნებული აღმოსავლეთ ევროპაში, პოლკოვნიკი ბეკი გამალებით იბირებს „ნეიტრალურ ბლოკში“ ბალტიის ზღვიდან შავ ზღვამდე ფინეთს, ლატვიას, ესტონეთს, სკანდინავიის სახელმწიფოებს... ჰიტლერისა და მუსოლინის რწმუნებული ცენტრალურ ევროპასა და ბალკანეთში, იუგოსლავიის პრემიერი სტოიადინოვიჩი აფეთქებს მცირე და ბალკანეთის ანტანტებს, ძირს უთხრის კოლექტიურ უშიშროებას, გზას უკაფავს გერმანიისა და იტალიის ფაშიზმის ექსპანსიას ბალკანეთში.

რაკი ბურჟუაზიულ - დემოკრატიულ სახელმწიფოთა წინააღმდეგობას არ ხვდებიან, იტალია-გერმანელი აგრესორები იპრებიან ესპანეთში, აგებენ სიმაგრეებს აფრიკის სანაპიროზე და ემუქრებიან გიბრალტარს, ჰქმნიან მიწის ზედაპირისა და მიწისქვეშა აეროდრომების ქსელს საფრანგეთ-ესპანეთის საზღვართან, სძირავენ ინგლისის გემებს, ხოცავენ ბრიტანელ მეზღვაურებს. იაპონელი დამპყრობნი პარპაშობენ ჩინეთის იმ ტერიტორიაზე, რომელიც მათ ხელთ იგდეს, სდევნიან იქიდან ინგლისისა და ამერიკის კაპიტალს, დასცინიან ინგლისელ, ფრანგ, ამერიკელ მოქალაქეებს.

სწორედ აგრესორთა დაუსჯელობა ჰქმნის მათი ძლიერების შთაბეჭდილებას. განა არ შეეძლოთ ეგრეთწოდებულ „მშვიდობიან“ ქვეყნებს შეეჩერებინათ აგრესორი? უეჭველად შეეძლოთ! ინგლისის, საფრანგეთის, ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატების გაერთიანებული სიმძლავრის წინაშე, ხოლო მით უმეტეს ამ ჯაერთიანებაში სსრ კავშირის მონაწილეობისას, აგრესორთა ძალები უმნიშვნელოა.

ჩეხოსლოვაკიის მაგალითი საკმაოდ დამახასიათებელია. როდესაც ჩეხოსლოვაკმა ხალხმა მტკიცედ გამოამჟღავნა თავისი ნებისყოფა, რომ აგრესიას წინააღმდეგობას გაუწევდა, და როდესაც ამოძრავდნენ — ავრესორებისა და მათი ლონდონელი მფარველების ნებასურვილის მიუხედავად — მშვიდობიანობის კოლექტიური დაცვის ელემენტები, მაშინ აგრესორმა უკან დაიხია.

სავსებით უეჭველია — ბურჟუაზიულ - დემოკრატიულ სახელმწიფოებს კოლექტიური უშიშროების პრინციპები რომ დაეცვათ, ნამდვილად რომ მოენდომებინათ აგრესორისათვის წინააღმდეგობის გაწევა, არ მოხდებოდა არც აბისინიის, არც ესპანეთის, არც შორეულ - აღმოსავლეთის ავანტიურები.

პროფაშისტურ რეაქციულ ხროვას, რომელიც ინგლისის საგარეო პოლიტიკას განსაზღვრავს, და მის მოკავშირეებს საფრანგეთის რეაქციის ბანაკიდან ისევე სურთ რესპუბლიკური ესპანეთის ჩახრჩობა, როგორც იტალია-გერმანელ ინტერვენტებს. ინგლის - საფრანგეთის რეაქციული ზუბრებისათვის გერმანიისა და იტალიის ფაშიზმი — ეს არის ჟანდარმი, მუშათა რევოლუციური მოძრაობის წინააღმდეგ დასაყრდენი. ინგლისისა და საფრანგეთის რეაქციონერები მთელი ძალღონით ცდილობენ ფაშისტური ჟანდარმერიის შენარჩუნებას და თავისი კლასობრივი ინტერესების გულისათვის თავისი ქვეყნების ნაციონალურ და სახელმწიფოებრივ ინტერესებსაც კი მსხვერპლად სწირავენ.

ამაღე მოტივებით განისაზღვრება ბრიტანეთის პოლიტიკაც ჩინეთში. განა ფაქტი არ არის, რომ ინგლისის მთავრობამ, რომელმაც დაარღვია ერთა ლიგაში ნაკისრი ვალდებულებანი — ყოველმხრივი დახმარება აღმოეჩინა ჩინეთისათვის, უარი უთხრა ჩინეთის მთავრობას სესხის მიცემაზე? განა ფაქტი არ არის, რომ სწორედ ამავე დროს, დაარღვია რა იგივე ვალდებულებანი, ინგლისის მთავრობა დასთანხმდა იმაზე, რომ იაპონელებს ხელში ჩაეგდოთ ჩინეთის საბაჟო შემოსავალი, რასაც უცხოეთის ვალუტით ახდევინებენ? განა ფაქტი არ არის, რომ ლონდონის ბანკირები ცდილობენ იხსნან დაცემის გზაზე დამდგარი იაპონური ვალუტა?

და მაინც, მიუხედავად თავისი დაუსჯელობისა, ფაშისტმა აგრესორებმა ვერ შესძლეს თავისი გეგმების განხორციელება, ვერ შესძლეს — ყოველ შემთხვევაში ჯერჯერობით — მსოფლიო ომის გაჩაღება. ამ მხრივ უდიდესი დამსახურება მიუძღვით ესპანელ ხალხს, ჩინეთის ხალხს. ესპანეთის რესპუბლიკური არმიის მებრძოლნი, ჩინეთის სახალხო არმიის მებრძოლნი ანტიფაშისტური ძალების პირველ რიგებში დგანან. ხალხები აღდგნენ თავისი უფლებების დასაცავად, ფაშიზმისა და ომის წინააღმდეგ საბრძოლველად — და ისინი სასწაულებს ახდენენ.

ესპანელმა ხალხმა, რომელსაც მსოფლიო ომის გამოცდილება არ ჰქონია, შესძლო შეექმნა საუცხოო, მებრძოლი, გმირული არმია, რომელიც მიუხედავად იარაღის სიმცირისა, მიუხედავად მტრის უდიდესი ტექნიკური უპირატესობისა, იბრძვის — თავგამოდებით და მედგრად — ფაშისტ აგრესორთა კოალიციის წინააღმდეგ.

ჩინელმა ხალხმა გვიჩვენა, რომ სამუდამოდ წავიდა ის დრო, როდესაც ჩინეთში ომი „სამხედრო გასეირნება“ იყო. ჩინეთმა შეჰქმნა სახალხო არმია, რომელიც დაიცავს თავის მიწა-წყალს უცხოელ მოძალადეთაგან. ჩინელი ხალხი არ დაემორჩილება იაპონელ იმპერიალისტებს!

ჩინეთისა და ესპანეთის მაგალითები, არნახული გმირობისა და ვაჟკაცობის ნიმუშები ბრძოლის ნებისყოფას ანთებენ მილიონთა გულში. ანტიფაშისტური მოძრაობა იზრდება არა მარტო ბურჟუაზიულ - დემოკრატიულ, არამედ ფაშისტურ ქვეყნებშიაც — გერმანიაში, იტალიაში, სადაც ღვივდება ხალხის დიდი გულისწყრომა, რომელიც მალე აშკარად აზვირთდება.

და თუ სახალხო ფრონტი ესპანეთში ის საფუძველი იყო, რომელზეც გაიზარდა სახალხო არმია, თავის მხრით ამ არმიის ბრძოლამ, ყველა ხალხთა ბრძოლამ ინტერვენტების წინააღმდეგ შეადუღა, განამტკიცა სახალხო ფრონტი. მიუხედავად რეაქციის ოინებისა, სახალხო ფრონტი საფრანგეთში გატეხილი არ არის, არამედ სულ უფრო და უფრო მძლავრ ძალად იზრდება. სულ უფრო და უფრო ძლიერდება მისწრაფება სახალხო ფრონტისადმი ინგლისში, თანდათანობით იქედება დემოკრატიული ფრონტი შეერთებულ შტატებშიაც.

ომის საწინააღმდეგო დღეს მთელი მსოფლიოს ანტიფაშისტთა თვალი მოპყრობილი იქნება საბჭოთა კავშირზე, მშვიდობიანობისათვის, ფაშიზმისა და ომის წინააღმდეგ მძლავრ და თანმიმდევარ მებრძოლზე. ყველა ანტიფაშისტს შეესაბამება პასიონარიას სიტყვები იმის შესახებ, რომ „ესპანეთის ყველა მებრძოლთა გულში, მთელი ჩვენი ხალხის გულში სცოცხლობს ამხანაგ სტალინის სახე და მძლავრი საბჭოთა კავშირი“.

მშვიდობიანობის ფრონტი მტკიცდება, მიუხედავად აგრესორთა გამალებული აქტივობისა, მიუხედავად ბურჟუაზიულ - დემოკრატიული სახელმწიფოების კაპიტულანტური პოლიტიკისა. აგრესიასთან ბრძოლის თვითეული დღე წარმოშობს ახალ რაზმებს ბრძოლის ფრონტისათვის — გამზეცებულ ფაშისტთა ბარბაროსობისაგან კაცობრიობის დასაცავად.

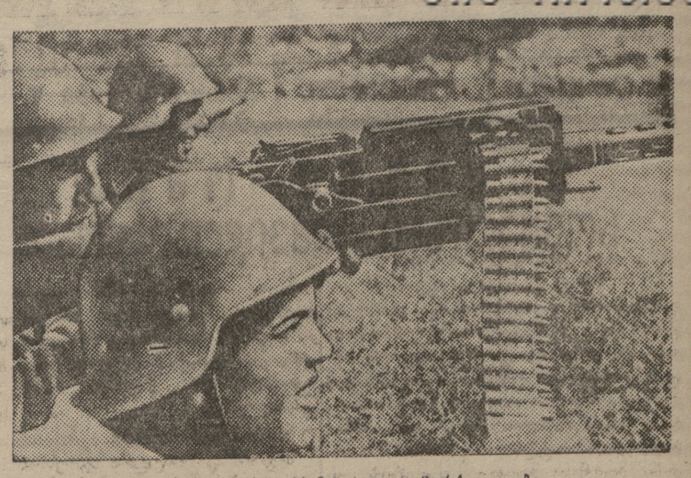

რესპუბლიკური ესპანეთის ტყვიამფრქვეველები.
★

იაპონელ დამპყრობელების მიერ დაკავებულ ტერიტორიაზე აგრესორები იძულებით ამუშავებენ მოსავლის აღებაზე ჩინელ გლეხებს.
★

იაპონელი ფაშისტ-ბარბაროსების მიერ გადამწვარი ჩინური სოფელი შანხაის მახლობლად. „სოციუზფოტო“.

ფაშისტი აგრესორები იარაღს ისხამენ

ორი წელიწადია, რაც ესპანეთის გმირული ხალხი იგერიებს იტალია-გერმანიის ფაშისტთა ურდოებს. ერთ წელზე მეტია, რაც ჩინეთის მინდვრებზე სისხლი იღვრება. გერმანიის ფაშიზმმა გასთელა ავსტრიის ხალხის დამოუკიდებლობა. უშუალო საშიშროება ემუქრება ჩეხოსლოვაკიას.

მაგრამ ფაშისტი აგრესორებისათვის ეს ცოტაა. ისინი ეძებენ მთხერხებულ შემთხვევას, რომ ახალი საერთაშორისო იმპერიალისტური ომის ცეცხლი გააჩაღონ. ფაშისტი აგრესორები, რომლებიც ახალი ტერიტორიების დაპყრობისაკენ მიისწრაფიან, პირველ რიგში ოცნებობენ საბჭოთა კავშირის ტერიტორიის დაპყრობაზე. ბანდიტთა, ჯაშუშთა და მოღალატეთა „მემარჯვენე - ტროცკისტული ბლოკის“ პროცესმა დაგვანახვა, თუ საით არის მიმართული ფაშიზმის მტაცებლური გეგმები.

ახალი ომის საწარმოებლად ფაშისტური აგრესორები ჰქმნიან დიდ არმიებს, რომელთა რიცხვმა დიდად ხანია გადააჭარბა ომის წინაღელ დონეს. მრავალრიცხოვანი არმიების შექმნასთან ერთად ფაშისტები ასამხედროებენ თავიანთი ქვეყნების მთელ სამოქალაქო მოსახლეობას, აგროვებენ ჯარისკაცთა დიდ რეზერვებს, განუწყვეტლივ აფართოებენ სამხედრო მრეწველობას, ომის საჭიროებასთან შეფარდებით აგებენ მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის ყველა დარგს.

იმპერიალისტი მტაცებლები არა მარტო ადიდებენ არმიის რიცხვს, ისინი აიარაღებენ ამ არმიებს უახლესი სამხედრო ტექნიკით. სამხედრო-ტექნიკურ სამუშაობათა შორის პირველ ადგილზე დგას ავიაცია. ესპანეთში და ჩინეთში წარმოებული ომი გვიჩვენებს, რომ იმპერიალისტური ქვეყნები ემზადებიან გამოიყენონ ავიაცია არა მარტო ბრძოლის ველზე, არამედ მოწინააღმდეგის ზურგზე თავდასხმისთვისაც. ფაბრიკების და ქარხნების, ქალაქებისა და სოფლების განადგურება, ტრანსპორტის მუშაობის დეზორგანიზაცია, ელექტროსადგურების, მოსპობა, ქალების, ბავშვებისა და მოხუცების მასობრივად ამოხოცვა — აი ის „სავმირო საქმენი“, რომლებსაც უკვე სჩადის ფაშისტური ქვეყნების ავიაცია.

კაპიტალისტური მთავრობები ყოველწლიურად ცდილობენ უზრუნველჰყონ თავიანთი სამხედრო-საჰაერო ძალების სწრაფი ზრდა. არცერთი სამხედრო-ტექნიკური საშუალება არ ვითარდება ისე სწრაფად, როგორც ავიაცია. ასე, მაგალითად, ფაშისტურ გერმანიაში 1933 წლის 1 იანვრისათვის იყო სულ 250 საბრძოლო თვითმფრინავი, 1938 წლის 1 თებერვლისათვის კი — 2.800; აქედან 50 პროცენტი — ყუმბარმზიდებია.

ავიაციასთან ერთად ვითარდება სატანკო იარაღიც. გერმანიას ჯერ კიდევ 1933 წლის იანვარში სრულიად არ გააჩნდა ტანკები, 1938 წლის პირველი თებერვლისათვის კი მას უკვე 2.800 ტანკი ჰქონდა.

ავიაციისა და ტანკების განკითარებასთან ერთად გაიზარდა არტილერიის მნიშვნელობაც, რომელიც აუცილებელია მტრის ავიაციისა და ტანკების წინააღმდეგ საბრძოლველად. არტილერია ეხმარება ქვეითა ჯარს, გზას უკაფავს ტანკებს, უზრუნველჰყოფს ავიაციის მოქმედების თავისუფლებას.

ავიაციასთან, ტანკებთან და არტილერიასთან ერთად ვითარდება სამხედრო ქიმიაც. განსაკუთრებით ეს ეხება ფაშისტურ გერმანიას. იმპერიალისტი მტაცებლები ანვითარებენ სამხედრო ბაქტერიოლოგიას. აქ მათ ყურადღებას იზიდავს ორი გარემოება: ბაქტერიოლოგიურ საშუალებათა შემუსვრისუნარიანობა და მათი განსაკუთრებული სიიაფე.

შეჰქმნა რა მრავალმილიონიანი არმია და გაასამხედროვა რა ქალები და ბავშვები, ფაშიზმმა არა თუ ვერ მოსპო, არამედ კიდევ უფრო გააძლიერა პირობები იმპერიალისტური ომის სამოქალაქო ომად გადაქცევისათვის. ბურჟუაზიას ნათლად აქვს წარმოდგენილი ის საშიშროება, რომელიც მას მოელის. მას შინაგა იმპერიალისტური ომის სამოქალაქო ომად გადაქცევისა და ყოველნაირად ცდილობს გამონახოს გამოსავალი. მაგრამ გამოსავალი მისთვის არ არსებობს. მომავალი იმპერიალისტური ომი აუცილებლად გადაიქცევა სამოქალაქო ომად, რომელიც ბოლოს მოუღებს ფაშისტური ქვეყნების ავიაციას.

ლ. პეტროვი

სსრ კავშირი მშვიდობიანობის დასაყრდენია მთელ მსოფლიოში

ოცდაოთხი წლის წინათ, 28 ივლისს დაიწყო 1914—1918 წლების იმპერიალისტური ხოცვა-ჟლეტა. ის გაჭირვება და საშინელებანი, რაც მაშინ კაცობრიობამ განიცადა, დღემდეც ახსოვთ მთელი მსოფლიოს მშრომელთ. ამჟამად მსოფლიო კვლავ უფსკრულის პირზეა. მას ეძებრება განმეორება საყოველთაო საომარი კატასტროფისა, რომელსაც ფაშისტი აგრესორები ამზადებენ.

10 მილიონი მოკლული, 20 მილიონი დაჭრილი, შიმშილისა და ეპიდემიებისაგან —ომის ამ გარდუვალ თანამგზავრთაგან—ათეულ მილიონობით დახოცილნი — აი რა დაუწყდა კაცობრიობას მსოფლიო იმპერიალისტური ომი. მეორე მსოფლიო ომი, თუ ის თავიდან არ იქნა აცილებული, გაცილებით მეტი რაოდენობით მოითხოვს მსხვერპლს.

გერმანიამ არა მარტო დაარღვია ვერსალის ხელშეკრულების სამხედრო მუხლები; მან არა მარტო ფეხქვეშ გასთელა ვერსალის ხელშეკრულებასთან დაკავშირებული ლოკარნოს შეთანხმება და შეიყვანა ჯარები რეინის ოლქში: იგი უკვე გადავიდა ტერიტორიების დაპყრობაზე. მან მოახდინა ავსტრიის ოკუპაცია. იგი ემუქრება ჩეხოსლოვაკიას, ფაშისტურ იტალიასთან ერთად უკვე ორი წელიწადია აწარმოებს ომს ესპანეთის წინააღმდეგ და ამზადებს საფრანგეთზე თავდასხმას პირენეის ნახევარკუნძულიდან. პოლონეთი აშკარად ჩაება ჰიტლერის ავანტიურისტულ პოლიტიკაში. ბელგიამ გამოაცხადა თავისი „ნეიტრალიტეტი“ მომავალ ომში. ამით მან შეასუსტა თავდაცვის შესაძლებლობანი საფრანგეთისათვის და თვითონაც არა აქვს თავისი უშიშროების არავითარი გარანტია, გარდა გერმანელ ფაშისტთა „პატიოსანი სიტყვისა“.

პოლონეთი ფაშისტურ გერმანიასთან ერთად პროვოკაციას უწყობს ლიტვასა და ჩეხოსლოვაკიას, თავს უყრის თავის ჯარებს ამ ქვეყნების საზღვრებთან და ყოველნაირად ცდილობს გადაიბიროს ფაშისტ აგრესორთა მხარეზე რუმინეთი, დაამყაროს ამ უკანასკნელთან მჭიდრო სამხედრო თანამშრომლობა.

ასე გამოიყურება ომისშემდგომი „წონასწორობა“ ევროპაში.

ცხრა სახელმწიფოს ხელშეკრულება, რომელიც 1922 წელს ვაშინგტონში დაიდო „წონასწორობის“ დასამყარებლად აღმოსავლეთში, წყნარი ოკეანის ბასეინში, და რომელიც იძლეოდა ჩინეთის მთლიანობისა და დამოუკიდებლობის გარანტიას, ფაქტიურად აგრეთვე აღარ არსებობს. პირველად ეს ხელშეკრულება დარღვეულ იქნა 1931 წლის სექტემბერში მანჯურიაში იაპონელ დამპყრობთა შეჭრით. გასული წლის იქტომბერში იაპონიის იმპერიალიზმმა ლიუკოუძიაოსთან მოწყობილი პროვოკაციით დაიწყო ფართო ომი ჩინეთის წინააღმდეგ.

ერთა ლიგამ, რომელიც შეიქმნა როგორც ომისშემდგომი კაპიტალისტური „უფლებრივი წესრიგის“ გუშაგი, თავისი დანიშნულება ვერ შეასრულა. მის წესდებაში არის სტატიები, რომელთა ნამდვილად გამოყენება მალე ალაგმავდა აგრესორებს. მაგრამ დიდ ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ სახელმწიფოთა — ლიგის მონაწილეთა — წაყრუების შედეგად მან დაუშვა აბისინიის დაპყრობა, ჩინეთში შეჭრა, ფაშისტური ინტერვენცია ესპანეთში, ავსტრიის დაკავება.

ფაშისტი აგრესორები რომლებიც სულ ახალ-ახალი დაპყრობებისაკენ მიისწრაფიან, ოცნებობენ აგრეთვე იმაზე, რომ თავს დაესხან საბჭოთა კავშირს, ჩამოჰგლიჯონ მას ვრცელი ტერიტორიები. ბანდიტთა, ჯაშუშთა და გამცემლთა „მემარჯვენე-ტროცკისტული ბლოკის“ პროცესმა ცხადჰყო, თუ საითკენ არის მიმართული ფაშიზმის მტაცებლური გეგმები. ყველა ქვეყანაში, რომელთა წინააღმდეგ ფაშისტები აგრესიას ამზადებენ, მოქმედებს მათი საზიზღარი აგენტურა, ტროცკისტებისაგან და კაცობრიობის სხვა ნაძირალებისაგან შემდგარი.

იმ სახელმწიფოებისათვის, რომლებსაც ომი არ სურთ და დაინტერესებული არიან საყოველთაო მშვიდობიანობის შენარჩუნებით, ძნელი არ იქნებოდა დაერღვიათ ფაშისტური შეთქმულება მიმართული ხალხთა ცხოვრებისა, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ. საკმარისია გამოვიანგარიშოთ იმ უდიდესი კაპიტალისტური ქვეყნების ძალები და შესაძლებლობანი, რომელთა წინააღმდეგაც ირიზმება ავაზაკური „სამკუთხედი“: გერმანია-იტალია-იაპონია. მოსახლეობის რაოდენობითაც, ნედლეულის მარაგითაც, თავდაცვითი მრეწველობის სიდიდითაც და ფინანსიური შესაძლებლობებითაც ინგლისი, საფრანგეთი და ამერიკის შეერთებული შტატები ფაშისტ აგრესორებზე უფრო ძლიერი არიან.

ამა წლის 17 მარტს ამხ. ლიტვინოვმა თავის საუბარ-განცხადებაში უცხოეთისა და საბჭოთა პრესის მუშაკებს (განცხადებაში, რომელიც სსრ კავშირის სრულუფლებიანმა წარმომადგენლებმა, სათანადო მთავრობებს აუწყეს) მიუთითა იმის აუცილებლობაზე, რომ დაუყოვნებლივ მიეღოთ ყოლექტიური ზომები აგრესორის ასალაგმავად. ეს მიმართვა, რომელიც წარმოადგენს მშვიდობიანობის იმ გადამჭრელი და უცვლელი სტალინური პოლიტიკის ლოგიკურ შედეგს, რასაც საბჭოთა კავშირი ატარებს, პირველ რიგში მიმართული იყო დიდი ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული სახელმწიფოებისადმი. მაგრამ ზოგმა მათგანმა, როგორც ინგლისმა, უარი განაცხადა, ზოგმა კი პასუხი გასცა დუმილით, ესე-იგი იმავე უარით.

დანარჩენი ცნობილია. ინგლისი-იტალიის მორიგებამ აბისინიისა და რესპუბლიკური ესპანეთის ხარჯზე და ინგლის-საფრანგეთის დიპლომატიის კაპიტულანტურმა ქცევამ ერთა ლიგის საბჭოს მე-101 სესიაზე მხოლოდ გაამხნევა ფაშისტი აგრესორები. რომში შეხვედრისას მაისის დამდეგს ჰიტლერმა და მუსოლინიმ გაინაწილეს „გავლენის სფეროები“ სამხრეთ - აღმოსავლეთ ევროპაში, დროებით განზე გადასდეს რა თავისი უთანხმოებანი დუნაის და ბალკანეთის ქვეყნების გამო. რომშივე მიღებული იქნა გადაწყვეტილებანი ესპანეთში ინტერვენციის გაძლიერების, იტალიის მიერ ჩეხოსლოვაკიის წინააღმდეგ გერმანიის აგრესიისათვის მხარის დაჭერის, საფრანგეთის წინააღმდეგ ახალი შანტაჟის მოწყობის შესახებ. ყველა ეს ფაქტი შემდეგში გამოაშკარავებულ იქნა მსოფლიო პრესის მიერ.

მეტიც. ინგლისის მთავრობის ქცევამ რესპუბლიკური ესპანეთის ნავსადგურებში ინგლისის სავაჭრო გემების საჰაერო ბომბარდირების საკითხში ცხადჰყო, რომ ინგლისელ რეაქციონერებს სურთ დააჩქარონ ესპანეთში ომის დამთავრება, მიაღწიონ რაც შეიძლება მალე ფაშისტ მეამბოხეთა და ინტერვენტთა გამარჯვებას, ესპანელი ხალხის ეახრჩობას. საფრანგეთის მთავრობამ აღარ დაუცადა ესპანეთის საზღვრების კონტროლის შესახებ ჩაურევლობის კომიტეტის გადაწყვეტილებათა მიღებას და ლონდონის დაჟინებული მოთხოვნით სასწრაფოდ დახურა ხმელეთის საზღვარი ესპანეთის იმ რაიონებთან, სადაც ხელისუფლება რესპუბლიკელთა ხელშია.

არცერთ ხალხს არ სურს ომი. აბისინიის, ესპანეთისა და ჩინეთის მაგალითი აიძულებს მშვიდობიანობის ყველა მეგობარს, ფაშიზმისა და ომის ყველა მოწინააღმდეგეს მჭიდროდ დაირაზმონ ფაშისტ აგრესორთა და მათ ხელშემწყობთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ყველგან ფართოვდება და მტკიცდება მშვიდობიანობისათვის ბრძოლის ეს ბანაკი. საფრანგეთში მუშათა კლასი შემჭიდროვდა სახალხო ფრონტის რიგებში გლეხობასთან და ქალაქის მცხოვრებთა საშუალო ფენებთან ერთად. ინგლისში სულ უფრო და უფრო მეტ წარმატებებს აღწევს დემოკრატიული მოძრაობა მშვიდობიანობისათვის. ჩეხოსლოვაკიაში ხალხის მასებმა გამოიჩინეს სრული ერთსულოვნობა — დაიცვან თავისი დამოუკიდებლობა და თავისუფლება ფაშისტური გერმანიის თავდასხმისგან. ფაშისტურ პოლონეთში მხოლოდ ამ ცოტა ხნის წინათ გადაიარა გლეხთა მიტინგებისა და დემონსტრაციების ტალღამ, რომლებშიაც მონაწილეობდა მილიონზე მეტი კაცი, ფაშიზმისა და ომის წინააღმდეგ ბრძოლის ლოზუნგით. თავიანთ ბრძოლაში ფაშიზმისა და ომის წინააღმდეგ მთელი მსოფლიოს ხალხთა მასები აღფრთოვანებული არიან ესპანეთისა და ჩინეთის გმირი ხალხების მაგალითით, იმ ხალხებისა, რომლებიც იარაღით ხელში უწევენ წინააღმდეგობას აგრესორებს. „იარაღი რესპუბლიკური ესპანეთისათვის!“, „ბოიკოტი იაპონიას!“, — ეს ლოზუნგები სულ უფრო და უფრო ხმაღლა გაისმის ევროპისა და ამერიკის ქვეყნებში.

თავიანთ ბრძოლაში ფაშიზმისა და ომის წინააღმდეგ მთელი მსოფლიოს ხალხთა მასები აღფრთოვანებული არიან გამარჯვებული სოციალიზმის მძლავრი ქვეყნის მშვიდობიანი პოლიტიკით. საბჭოთა კავშირი, რომელსაც ხელმძღვანელობს ადამიანთა შორის უდიდესი, ბრძენი სტალინი, გახდა მთელი მოწინავე და პროგრესიული კაცობრიობის დასაყრდენი, ახალი კულტურის, ახალი ყოფის, ახალი ცხოვრების განსახიერება, ახალი ადამიანური, სოციალისტური თანაცხოვრების პირველსახე. ამ ახალი საზოგადოების თვისებები იქმნება, მრავალი, უაღრესად მკაფიო ფაქტებისა და მონაცემებისაგან: ჩკალოვის, გრომოვისა და კოკინაკის, პაპანინელებისა და სტახანოველების, გილელსისა და ფლიერის გმირჯვებათაგან. ეს თვისებები განსახიერებულია სტალინურ კონსტიტუციაში, რომლის დროშის ქვეშ უმაგალითო ერთსულოვნობით ჩატარდა ჩვენს ქვეყანაში მოკავშირე და ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოების არჩევნები, ამ არჩევნებმა ბრწყინვალე გამარჯვება არგუნა კომუნისტებისა და უპარტიოების სტალინურ ბლოკს.

სსრ კავშირი — მთელი მსოფლიოს მშრომელთა სამშობლო—წარმოადგენს მშვიდობიანობის დასაყრდენს მთელ მსოფლიოში. ჩვენი დიდი საბჭოთა ხალხი, მიდის რა მშვიდობიანობისათვის ბრძოლის ავანგარდში, ძმური ინტერნაციონალიზმის გრძნობებს აერთებს ურრმეს, მგზნებარე პატრიოტიზმთან. და თუ მიუხედავად საბჭოთა კავშირის მეცადინეობისა მშვიდობიანობის შენარჩუნებისათვის, აგრესორები მაინც მოახერხებენ მსოფლიო ხოცვა-ჟლეტის გაჩაღებას, ომის გამჩაღებლები ორგზის მოსტყუვდებიან ანგარიშში. საბჭოთა საზღვრების გადმოლახვის მცირეოდენ ცდაზევე მტერი მიიღებს გამანადგურებელ პასუხს, და როდესაც ის უკუიქცევა, მას ბოლოს მოუღებენ კაპიტალისტური ქვეყნების მშრომელნი.

რა დაჯდა მსოფლიო იმპერიალისტური ომი

1914 წლიდან 1919 წლამდე ჩათვლით

ქვეყნები	ხარჯები (მილიონ დოლარობით 1913 წ.)	ქვეყნები	ხარჯები (მილიონ დოლარობით 1913 წ.)
ინგლისი	28.835	ამერიკის შეერთებული შტატები	20.114
მთელი ბრიტანეთის იმპერია	36.851		
ბელგია [1])	1.280	სულ	98.228
საფრანგეთი	16.228	ავსტრია-

Заключительный этап областного конкурса

Сегодня финал конкурса «Алло, мы ищем таланты!»

Сегодня, 1 августа, в 15 часов в Доме культуры имени Ленина состоится финал областного конкурса «Алло, мы ищем таланты!». Его организаторы — областной комитет ВЛКСМ, областной Дом народного творчества и областная филармония.

Конкурс проходил в три этапа. Первый — районный — прошел в 38 районах и городах области. Победители районных этапов выступили в областном концерте, который состоялся 30 июня в Доме культуры имени Ленина. Лучшие из них и будут сегодня бороться за звание лауреата конкурса.

Среди участников финала — ансамбль народного танца Дома культуры имени Ленина, ансамбль народного танца Дома культуры города Ленинска, ансамбль народного танца Дома культуры города Кировска

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԱՐՔԻ ՀԱՐՑԵՐԸ ԵՎ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԱՐՔԻ ՀԱՐՑԵՐԸ ԵՎ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

(ԱՍՍՀ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՕԳՏԱԿԱՐԱՆ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԱՐՔԻ ՀԱՐՑԵՐԸ ԵՎ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Հայկական գյուղատնտեսական մարքի հարցերը և խնդիրները ամենից առաջ կապված են մեր գյուղատնտեսության ապրանքայնության բարձրացման հետ։ Ապրանքային գյուղատնտեսության զարգացման համար անհրաժեշտ է ունենալ ընդարձակ շուկա, որտեղ կարելի լինի իրացնել գյուղատնտեսական արտադրանքը։ Ինչպես հայտնի է, մեր հանրապետությունը ունի ընդարձակ շուկա, որտեղ կարելի է իրացնել գյուղատնտեսական արտադրանքը։